

[Statsministeren.]

der har talt derom — at have nogen indsigt i og vel også enkelte gange en smule indflydelse på, hvad der sker på disse områder trods det, at vort land ikke er noget stort land. Jeg tror, man vil interessere sig for vor deltagelse i De Forenede Nationer, for hjælpen til udviklingslandene og for det brede europæiske samarbejde, der forhåbentlig engang kan afløse det splittede Europa og skabe både politisk og økonomisk et mere harmonisk Europa, som gennem sin harmoni vil vinde større kraft og større indflydelse på mange ting.

Når det drejer sig om de interne økonomiske problemer, tror jeg igen, at man i det danske vælgerfolk vil interessere sig langt mindre for de diskussionsspecialiteter, der har udviklet sig imellem partierne her i salen, end man vil interessere sig for hovedbilledet, helhedsindtrykket. Det, man er interesseret i, er opretholdelsen af det økonomiske fremskridt, den voksende produktion af et konkurrencedygtigt erhvervsliv, der kan hævde sig på de store markeder i eksporten, og endelig for, at arbejdsløsheden kan holdes ude af vort land og den fulde beskæftigelse opretholdes. Alt dette skal skabe den økonomiske basis for praktisk talt alle andre fremskridt.

Jeg søgte i morges at sammenfatte disse betragtninger i den konstatering, at vi i disse år for alvor har set, hvad der virkelig er mulighed for at producere i Danmark. Aldrig nogen sinde har produktionen kastet sådanne mængder af goder af sig. Vi ved nu, at dette at have den fulde beskæftigelse og den store produktion ikke betyder, at vort samfund er problemløst. Også den høje produktion, den store eksport, efterspørgslen både inde- og udefra har sin pris, og prisen er netop de enkeltproblemer, som ikke mindst den ærede ordfører for de konservative beskæftigede sig med, omkring valuta og priser.

Hver ting har sin pris, og den fås ikke billigere. Vil vi have et samfund i vækst og ikke i stagnation, vil vi have et samfund med fuld beskæftigelse og ikke et samfund med 10 eller 12 pct.s arbejdsløshed, får vi problemer på andre fronter, som lejlighedsvis giver anledning til valutabekymringer og prisstigningsbekymringer. Da må vi sætte vore kræfter ind på også at fjerne

disse bekymringer; men at tro, at vi kan have et voksende, ekspanderende samfund, uden at nye problemer melder sig, vil være at tro på noget, der ikke hører hjemme i virkelighedens verden. Det må for os være det alt dominerende mål i vor økonomiske politik at fastholde denne fremgangslinje, at gøre fremgangen bæredygtig og varig og i den fordelingspolitik, der foregår, at sigte mod så høj en social retfærdighed som muligt.

Udenrigsministeren (Per Hækkerup): Der er ikke i denne debat gjort mange bemærkninger, som giver mig anledning til at tage ordet, men jeg vil dog gerne i anledning af det spørgsmål, det ærede medlem hr. Herluf Rasmussen stillede til regeringen, og nogle andre af hans bemærkninger anstille et par betragtninger.

Det spørgsmål, det ærede medlem stillede til os, var, om det stadig er regeringens opfattelse, at man skal modvirke en spredning af atomvåbnene. Jeg kan bekræfte, at det fortsat er regeringens opfattelse, og jeg forstår også, at det er en opfattelse, som har tilslutning i al almindelighed her i tinget. Vi mener fortsat, at en yderligere spredning af atomvåbnene, hvorved flere får et selvstændigt herredømme over dette forfærdelige våben, kan øge risikoen i verden.

Det ærede medlem gjorde i tilknytning hertil forskellige betragtninger gældende omkring Tyskland, som jeg gerne kort vil kommentere. Det ærede medlem henviste til udtalelser af en tysk minister vedrørende Münchenforliget i 1938. Det er rigtigt, at den udtalelse, der her blev fremsat af den tyske trafikminister, måtte være egnet til at fremkalde stor forundring, og også fylde én med bange anelser for, om sådanne synspunkter skulle være almindelige i Tyskland. Det er da derfor med tilfredshed, vi har kunnet konstatere, at der straks er blevet taget afstand fra disse betragtninger, at den tyske forbundskansler, Erhard, på egne og sin regerings vegne har taget afstand herfra, og at en tilsvarende afstand er taget fra det parti, trafikministeren repræsenterer. Det er derfor kun en enkelt stemme, der har lydt; jeg indrømmer, at den ikke lød behagelig i koret omkring meningsdannelsen i Tyskland.

Det ærede medlem henviste derefter til